Ljubica Vukov-DavÄ•ik - TRIPTIH

Autor Ljuba
Saturday, 25 September 2010
Poslednji put aÅ¾urirano Saturday, 25 September 2010

LjubicaTriptih

24.09.2010.
godine, u
Beloj sali KCK, u organizaciji Kulturnog centra KruÅ¡evac, odrÅ¾ano je nezaboravno poetsko-muziÄ•ko veÄ•e, na kome je predstavljena poezija Ljubice Vukov-DavÄ•ik. O poetskim ostvarenjima ove poetese u triptihu: Tiso Ljubavi, Volim Balkansko i Putanjom duge do sna, govorili su Pero Zubac i Mr Jovan Mihajilo.

U poetskom-muziÄ•kom prikazu uÄ•eÅ¡Ä‡e su uzeli pored same Ljubice Vukov DavÄ•ik i njeni prijatelji sa sajta poezijascg: Svetlana DjurdjeviÄ‡, Ljubodrag ObradoviÄ‡, MiÄ‡a Å½ivanoviÄ‡, Spasoje Å½. MilovanoviÄ‡, Å½ivota TrifunoviÄ‡, a da veÄ•e bude nezaboravno potrudili su se i Rade KoÅ¡anin - virtouz na fruli, Branko SimiÄ‡ - muziÄ•ka pratnja i mlada i talentovana vokalna solistkinja Sandra PetroviÄ‡.

Naravno, na samom krajuÂ aplauz je dobio Pero Zubac za veÄ•no-aktulne *Mostarske kiÅ¡e*... Ko to nije Ä•uo, zaista je mnogo propustio!

Ljubica Vukov-DavÄ•ik

SVETO VINO

Kupaju me
Svetim vinom

ObraÄ‡am se
vinogradima
OkreÄ‡em se suncu
Opevam pesmama
Oslanjam se na burad
napunjenim groÅ¾Ä‘em
Oblizujem se usnama
napitkom mednim
ObraÄ‡am se gorama i
brdima
Predajem se
Opijena tebi

DoÄ‡i Ä‡u opet
Da uberem breze
 Za oprost
Dok mi pogled po nebu
luta

Kada vino belo toÄ•im
 Gledam tvoje crne oÄ•i
 Tada uzmem vino crno
 Pijem srcem
Ustima grejem
 StiÅ¡Ä‡em
Gutam sladim
I ponovo ispoÄ•etka
Iz bureta vino vadim

(C) Ljubica Vukov
DavÄ•ik

PUTANJOM DUGE DO SNA

Utkaj u mene
srmu ljubavi
za veÄ•nost njenu...
Â Â
ObuÄ‡iÄ‡u haljinu belu
Â Â Â
ogrnuÄ‡u plaÅ¡t od zlatnog
Â Â Â
liÅ¡Ä‡a kesena..
Na prst obaviÄ‡u
meseÄ•ev krak
pod travom polako
utapkaÄ‡u korak...

Â Â
Na glavu od cveÄ‡a
Â Â
ispleÅ¡Ä‡u venÄ•iÄ‡
Â Â
raÅ¡irenim rukama mahaÄ‡u
Â Â
otplivati do Tiskog cveta
Â Â
rasutog po Å¾uto-srebnoj
Â Â
puÄ•ini Tise...

Bosim nogama zagaziÄ‡u
u mulj sa kamenja i
peska
i zakoraÄ•iti ka dubini
da razmrsim talas
Å¡to seÂ viru
svio spleo
kao i ljubav moja....

Â Â
ZaplivaÄ‡u

Â Â
hladnoÄ‡a Ä‡e me ohladiti
Â Â
na Ä•as
Â Â
bodriti da do kraja
Â Â
druge obale stignem...
NastaviÄ‡u da hodam
po putanji duge...
Â Â
Kraj reke na Å¾bun divljih
Â Â
kupina Ä‡u se ubosti
Â Â
krv Ä‡u usnama ispiti,
Â Â
zaustaviti..

Uskim puteljkom
Ä‡u se uspeti na dolmu
strnjika Ä‡e me
po tabanima bockati
skakutaÄ‡u ko
izgubljena koÅ¡uta..
Â
Â Bez Ä•amca
i skele
Â Â Â
iz Sente u Banat
Â Â Â
u zvezdanoj noÄ‡i
Â Â Â
stigla sam
Â Â Â Â Â Â Â
svojim snovima....

(C) Ljubica Vukov
DavÄ•ikÂ

Pero Zubac govori *MOSTARSKE KIÅ E*

KAD BI POEZIJA MOGLA DA
ULEPÅ A I POPRAVI SVET ...

- preporuka za Å¡tampanje pesniÄ•kog triptihona Ljubice Vukov DavÄ•ik

Dugo veÄ‡ s paÅ¾njom pratim pesniÄ•ki govor Ljubice Vukov DavÄ•ik i iz jednog njenog prethodnog triptihona, pesniÄ•kog troknjiÅ¾ja imao sam radost da probiram pesme za moje antologije. U ranijim njenim pesniÄ•kim knjigama posebno su me se dojmile pesme o Tisi i ine u kojima pesnikinja u stihove pretaÄ•e seÄ‡anja na detinjstvo. Kako se radi o liriÄ•aru kojem je bitna za poeziju pre svega iskrenost i nepatvorena no opipljiva i vidljiva inspiracija, to Ä‡e Ä•italac ovih knjiga jasno

nazreti da ova naÅ¡a pesnikinja piÅ¡e stoga Å¡to joj je pisanje pesama jedini naÄ•in iskazivanja svojeg viÄ‘enja sveta u kojem je stasala i u kojem traje. I kako iskreno opisuje i pretaÄ•e u strofe treptaje svog drhtavog i uznemirenog (najÄ•eÅ¡Ä‡e) srca, tako i pesme koje nastaju bivaju jasne, pitke, Ä•itljive kao Å¡to je i nakan pesnikinjin takav.

Dakle, radi se o iskrenom pevanju i jasnom iskazu pesniÄ•ke opredeljenosti za lirski iskaz i naslanjanje na tradiciju naÅ¡eg pesniÅ¡tva. NeÄ•udo Å¡to je u vremenu nenaklonjenom pesmama patriotskim Ljubica Vukov DavÄ•ik 'celu jednu knjigu iz triptihona i joÅ¡ stranica iz druge dve knjige posvetila takozvanom rodoljubivom pevanju. To Å¡to oseÄ‡a pesnikinja to jasno kaÅ¾e u pesmama, ako Å¾ali za minulim vremenom pesma daje odgovor i zaÅ¡to Å¾ali, ako registruje zlovreme onda ga i boji takvim reÄ•ima, a svoj stav ne skriva i iz toga neskrivanja nastale su pesme kao znaÄ•ajan doprinos naÅ¡em savremenom patriotskom pesniÅ¡tvu iz vremena opisanog u ovim antologijskim stihovima pesnikinje, godinama bespuÄ‡a u kojima" dolap uÅ¾asa ljudi okreÄ‡u".

Ne sreÄ‡em se Ä•esto sa pesnicima koji su istovremeno zaljubljeni i u pesniÄ•ku naraciju i poetsku saÅ¾etost pa i hermetiÄ•nost forme. A u ovim knjigama se sreÄ‡emo i sa pesmama i kojima dominira nesputavana pesniÄ•ka narativnost i onim koje su Ä•ista refleksivno pretoÄ•ena u nekoliko strofa ili u jedinstven odblesak misli u stihovima.

U prvoj knjizi "Volim balkansko" Ä•italac Ä‡e se sretati sa lazurnim odama zaviÄ•ajnosti, kao u pemi "KaÅ¾i mi" i Å¾alom za minulim vremenom spokojstva kao pesmi "Troglav", jasnim i vrelim u seÄ‡anju slikama sreÄ‡e koja je naslutila nesreÄ‡u kao u pesmi "Zeleni grad' jasnim iskazima iskrenosti "Volim sve Å¡to na Balkan miriÅ¡e", molitvenim i zavetnim stihovima pesme "Milosnica", sa pesmama punim emocija i topline. Uostalom, u svim pesmama Ljubice Vukov DavÄ•ik moglo bi se reÄ‡i da ima dirljive i bliske Ä•itaocu emocionalnosti. Lepe poetske molitvenosti ima i u pesmi "Vernik povratnik' lepe pesniÄ•ke nade u pesmi "Feniks" a pesma "Mokra krila" je uzorak kratke izvrsne rodoljubive pesme. U pesmama Ä‡emo sresti srodne poete ali i univerzalni prepis nesreÄ‡e kao u pesmi "VeÄ•ne grobnice". Ostao mi je u seÄ‡anju prelepi distih iz pesme "ZgariÅ¡te doma": NiÄ•eg nema, sve je prekrila tiÅ¡ina" ..

ÄŒitalaÄ•ki utisak o drugoj knjizi zapoÄ•injem citatom koji najbolje kazuje umeÄ‡e naÅ¡e pesnikinje da ispiÅ¡e lepe i trajne ljubavne pesme: "Ne prelazi reku mog Å¾ivota moÅ¾eÅ¡ se udaviti ne bude li meseÄ•ine ... "

U mnogo pesmi ove knjige Ä•italac Ä‡e naiÄ‡i na univerzalni pev o ljubavi ali i na apartne, samo naÅ¡oj pesnikinji srodne iskaze o snazi, zovu, smislu ljubavi koja je katkad samo Ä‡arlijanje kao u pesmi .,MeseÄ•ina titraja" a katkad zagonetnost i neodgonetnutost kao u pesmi "Drugo doba".

Uslovno reÄ•eno, ako je prva knjiga niska patriotskih pesama, a druga lep Ä‘erdan pesama o ljubavi, onda je treÄ‡a knjiga (o ljubavi prema prirodi, deci prijateljima) lepi "sveÅ¾anj uspomena" i prepevana lirska priÄ•a. U njoj Ä‡e Ä•italac naiÄ‡i i na Å¾al za odmaklim i na trenutke pesniÄ•kog spokojstva i neskrivene nade da Ä‡e doÄ‡i i bolja vremena. I za

ovu knjigu vaÅ¾i ona, veÄ‡ pominjana, osnovna osobenost o spletu narativnosti i saÅ¾etosti, kako pesnikinja u trenutku zapisivanja pesma oseÄ‡a svet u sebi i vidi snovi dim okom svet oko sebe.

U vremenu u kome moÅ¾da i dominira poezija nastala na lektirama i dobrom zanatu pesmotvorstva, ove knjige raduju svojom lepom iskrenoÅ¡Ä‡u, jednostavnoÅ¡Ä‡u i toplinom lirskog iskaza.

Novi Sad, 27.02.2010.
godine

Pero Zubac

Svetlana DjurdjeviÄ‡

Jovan Mihajilo

Å½ENA

Å½ena sve i svuda
Å½ena kruna truda
Å½ena moÄ‡ i snaga
Å½ena uvek draga

Ima divno telo
Å½ena cveÄ‡e belo
Å½ena je slovo u reÄ•i
Å½ene nas srcem leÄ•i,
Dobiva Å¡to hoÄ‡e
Uzima Å¡to Å¾eli
Usne joj rumene
Telo joj se beli.

Å½ena neÅ¾na mati
Å½ena mome tati
PriÄ‘em reci - reka
teÄ•e .
PriÄ‘em vatri - vatra
peÄ•e
PriÄ‘em Å¾eni - Å¾ena
meni.

(C) Jovan Mihajilo

Rade KoÅ¡anin

Ljilja, Branko, Å½ivota, Pero i KoÅ¡anin

Ljuba i Pero

Ljubica

Branko i MiÄ‡a

Pero Zubac

Sandra PetroviÄ‡

Branko SimiÄ‡ i Sandra PetroviÄ‡

Spale

Å½ivota TrifunoviÄ‡

ZajedniÄ•ka slika

Plakat promocije